

Oponentský posudek diplomové práce Milana Vituly „Katastr nemovitostí“

Diplomová práce Milana Vituly „Katastr nemovitostí“ má celkem 110 stran. Skládá se ze 7 částí (včetně úvodu a závěru), seznamu zkratk, seznamu použité literatury a anglicky psaného resumé a klíčových slov. Splňuje tak veškeré požadované formální náležitosti. Byla odevzdána 25.srpna 2010.

Aktuálnost tématu. Katastr nemovitostí je s ohledem na svůj význam tématem zcela jistě vysoce aktuálním. V současnosti k jeho aktuálnosti připívají též některá ustanovení obsažená v návrhu nového občanského zákoníku (zásada *superficies solo cedit*, zásada intabulace a konsenzuality.) Práce se snaží o komplexní uchopení tématu a upozorňuje na aktuální problémy (např. duplicitní zápisy vlastnického práva k téže nemovitosti).

Náročnost tématu je daná nutností prokázat řadu znalosti jak z veřejného práva (poměrně složitá problematika evidence nemovitostí) tak i ze soukromého práva (především otázky související s vlastnickými a jinými věcnými právy k nemovitostem), které s daným tématem úzce souvisejí. Nutné je pochopení nejen právních, ale i věcných aspektů problematiky katastru nemovitostí (předmětu a obsahu katastru, evidence a zápisů právních vztahů k pozemkům v katastru nemovitostí, a taktéž historických souvislostí.) Na druhou stranu se jedná o téma, kterému je v odborné literatuře věnováno dosti pozornosti, a má tedy oporu v řadě pramenů. Z těchto důvodů považuji téma práce za středně náročné.

Hodnocení práce. Diplomová práce se včetně úvodu a závěru člení na 7 kapitol, které jsou navzájem logicky propojené a velmi vyvážené, označit tak některou z nich za stěžejní lze spíše s přihlédnutím k rozsahu a velmi detailnímu zpracování, tím pak vyniká 6. kapitola věnovaná problematice zápisů práv do katastru nemovitostí. Po úvodu a historickém zhodnocení problematiky evidence nemovitostí se autor e třetí kapitole věnuje především zásadám vedení katastru nemovitostí a problematice udržování katastru nemovitostí v souladu se skutečným stavem. Velmi precizně se pak ve třetí a čtvrté kapitole věnuje předmětu katastru, tedy tím, co se do katastru nemovitostí zapisuje a obsahu katastru (katastrálnímu operátu), a podává velmi jasný a konkrétní obraz tohoto pojmu (pravděpodobně zpřesněný vlastními praktickými zkušenostmi). Šestá kapitola se věnuje problematice zápisů do katastru nemovitostí. Největší pozornost je vzhledem k jeho významu a konstitutivním účinkům věnována vkladu do katastru nemovitostí, nicméně i dalším formám zápisu do katastru nemovitostí (záznamu a poznámce) je věnován dostatek pozornosti. Detailně je popsáno vlastní vkladové řízení. V této kapitole autor velmi vhodně využívá bohatou soudní judikaturu. V závěru práce jsou pak výstižně shrnuty nejdůležitější fakta a problémy související s problematikou katastru nemovitostí.

Diplomová práce Milana Vituly podává velmi ucelený výklad o problematice katastru nemovitostí. Práce postihuje všechny podstatné aspekty tématu a jednotlivé části textu jsou myšlenkově propojeny a vzájemně na sebe logicky navazují. Byť převažuje popisný charakter práce, nechybí upozornění na aktuální problémy ani vlastní autorova stanoviska. Hlavní přínos práce spatřuji ve velmi precizním, systematickém a uceleném zpracování tématu podloženém vedle odborné literatury četnými judikáty, čímž autor zcela vyvažuje poměrně popisný charakter práce. Je zjevné, že diplomant se v problematice katastru nemovitostí výborně orientuje a uvědomuje se nejen jeho význam, ale i obtížnost vedení katastru nemovitostí a s tím souvisejících otázek. Na vysoké úrovni je i práce s odbornou

literaturou a právními prameny, zejména pak se soudní judikaturou. Grafická úprava, stylistická a jazyková stránka práce jsou na standardní úrovni.

Návrh klasifikace a doporučení k obhajobě: Celkově hodnotím práci diplomovou práci Milana Vituly jako výbornou a jako takovou ji doporučuji k ústní obhajobě.

V rámci ústní obhajoby doporučuji, aby se diplomant věnoval problematice neznámého vlastníka nemovitosti a problematice duplicity vlastnictví a uvedl možnosti jejího řešení *de lege ferenda*.

V Praze dne 14.9.2010

JUDr. Martina Franková, Ph.D.